

LINGUA GALEGA E LITERATURA

2º ESO

Exercicios mércores 1.

ACTIVIDADES: Texto dramático

1. Lede con atención o texto das páxinas 150 e 151 do libro de texto. Facede o exercicio 1 da páxina 152.
2. O texto dramático ou teatral é un texto dialogado que contén:
  - i. Anotacións (indican como é o escenario, que fan e como van vestidos os personaxes, en que ton falan...).
  - ii. Diálogos precedidos do nome dos personaxes.
    - Pon exemplos de cada unha destas partes.
3. Escribe ti un texto teatral que debe ter as seguintes características:
  - i. Terá como tema: “Reencontro dos alumnos/-as de 2º A ou B despois do encerro forzoso”
  - ii. Debe ir encabezado por unha anotación, entre parénteses, na que se describa o espazo ou escenario onde se vai desenvolver (que mobiliario hai, como está distribuído, onde deben situarse os personaxes...). Póño vos como exemplo o que precedía ao texto que tedes na páxina 150 e 151:

(o decorado representa o clareiro dun bosque, co toro dunha árbore no cenro da escena, ás súas beiras e situados un pouco máis atrás, dous arbustos. Escóitase o piar dos paxaros fundido co “Aleluia” de Haendel. [...] Catulo e Caleno sentan no chan ao redor do toro da árbore [...] sacan comida e viño e coñezan a comer e beber)

- iii. A continuación virá o texto dialogado. Non pode conter narración, si indicacións sobre os movementos dos personaxes, o ton de voz, a quen se dirixen cando falan... Estas indicacións deben ir tamén entre parénteses, para separalas da voz do personaxe. (Guiádevos polo texto que lestes anteriormente).

LINGUA GALEGA E LITERATURA

3ª ESO

Exercicios mércores 1.

AVISO: Os poemas indicados podedes enconralos facilmente escribindo o título e o autor/-a en google.

Grandes temas na poesía do Rexurdimento.

Rosalía de Castro, Curros Enríquez, Eduardo Pondal.

A emigración

“Adios, ríos, adiós fontes” e “Pra Habana”

1. Hai algún cambio entre como trata a emigración Rosalía de Castro no poema de *Cantares gallegos* (*“Adios, ríos, adiós fontes”*) e no de *Follas Novas* (*“Pra Habana”*)?

“Cántiga” e “A emigración”

2. As visións que dá Curros da emigración nos dous poemas son moi diferentes? Por que cres que se pon a favor da emigración no segundo?
3. Indica as similitudes e diferenzas entre o tratamento que se lle dá á emigración en Rosalía de Castro e Curros Enríquez.

LINGUA GALEGA E LITERATURA

4º ESO

Exercicios mércores 1.

A narrativa de posguerra

1. Le atentamente o seguinte texto

A voadora de Serantes.

Estaba Manuel Páramo botándolle un feixe de herba ás vacas, e a muller apoleirando as galiñas, á caída dunha serán de verán, cando delambos ouviron un asubío mermo derriba das súas cabezas. Miraron pra o ceo, a ver de ónde viña aquilo, que pasaba de asubío a trono, e viron pasar voando, nunha banqueteta, á señora María de Fontes, que era conocida pola Voadora de Serantes, aínda que ninguén sabía de ónde viñera o apodo. Pro ben sabía que era acertado, que a señora María voaba. Manuel e a súa muller correron a darlle o parte aos veciños de deloutra banda do río. O señor Bastián de Cosme, liando despacio un cigarro, comentou:

–¡Non sabía que fose meiga!

E non lle deu importancia ao asunto, recomendándolle a Manuel e máila muller que calasen o conto e non se metesen na vida de naide.

Cadaquén gaña a vida como pode, sentenciou.

Pro ao día seguinte, o señor Bastián chamou a Manuel Páramo, e díxolle que aquela noite despertara soñando coa señora María de Fontes, e que se lembrara de que a tal morrera facía polo menos tres anos, e que vindo el no Castromil, cruzárase coa xente que viña do cabodano. Estando falando do asunto Bastián e Manuel, escoitouse outra vez o asubío mui forte, que durou ben os seus cinco minutos.

–¡Esa tola seica quer levarse os nosos tellados!, dixo o señor Bastián.

A verdade foi que non deixou nin unha soia mazá nos mazaeiros.

O señor Bastián foi visitar a un amigo, que era fogueteiro e chamábanlle O Gaiteiro de Vedra, e encarregoulle catro bombas de palenque, as máis potentes que fixera nunca. O señor Bastián e Manuel Páramo montaron garda coas bombas na man e a mecha presta, agardando a que pasase voando María de Fontes, sentada na súa banqueteta. Choveu catro días seguidos, e logo escampou, e veu un día fermoso e soleado.

–¡De hoxe non pasa!, dixo o señor Bastián.

E así foi. Eran as seis dadas cando se escoitou o asubío de cando en vez interrompido por uns tronos xordos, que metían medo. María de Fontes viña polo áer, como a primeira vez que a vira Manuel Páramo, sentada na súa banqueteta. O señor Bastián soplou no cigarro de a carto e prendeu lume na mecha das bombas de palenque, unha tras outra. Foron catro enormes estampidos seguidos que deberon escoitarse no Ferrol. Ouvíuse un grande berro, e medio minuto despois caeron diante de Bastián e Manuel e as súas asustadas mulleres, unha zapatilla colorada e dous pesos amadeos. Ben mirada a zapatilla, resultou que estaba chea de plumas de corvo. Bastián e Manuel decidiron enterrar a zapatilla no monte, e repartir o capital.

Pro aqués pesos amadeos estaban enmeigados. Pola noite, saían de onde os tiñan gardados o señor Bastián e máis Manuel Páramo, e andaban polo áer, petando contra as paredes, o chinchándose a eles mesmos nas lousas das cocinas. Na casa de Bastián romperon un espello, e na de Manuel Páramo seis copas que había no aparador e que lle tocaran nunha rifa, en Ordes. Despois da noite de farra, os dous pesos volvían mui humildes ao lugar onde os pousaran os seus novos donos.

–¡Hai que cambialos!, dixo o señor Bastián.

E foron delambos veciños a Betanzos e ben, con remate de café e copa, pro ao ir pagar, o taberneiro deuse conta de que aqués dous pesos eran falsos, e enmourecían canto máis os miraba. Foi unha vergoña pra Bastián e Manuel, os caes tiveron que contar a historia ao brigada da Garda Civil. Éste pedíulles aos dous amigos que lle regalaran os pesos falsos, que non lles servían pra nada, e ademáis quitábaos de disgustos como aquel. Pro ao día seguinte, cando o brigada devandito llos amosou ao cobrador de contribucións, resultou que eran legais. Somentes se facían os falsos cando os querían cambiar.

2. A que narrador de posguerra pode pertencer? Xustifica a resposta identificando as súas características.